

Keleivis

Apšakimū Štatimai i Keleivis kastoje po 2 Sgr. už koją, smulkeis Raštais išdruktavotą Gilę. Gromatas reik šen atrašyti: **Border: Hoffgarten № 5.**

wis, Karaliaucziuje
Atarninką išdūdamas,
ant bile fotio Pusto
lūtas, su Pustipinin-
ant Berrainio Metū
5 Sgr.

Karaliaucziaus Broliams Pietuminkams Žinės parnešas.

Pro. 27.

Karaliaucziuje, 7. Julijū.

1874.

6. Nedėsdienėje po šventosės Traicės.

Evang. Matt. 5, 20—26. Grom. Rym. 6, 3—11.

Wiernas Ištrijojimas iki Galo.

"Būk wieras iki Smertiės, tay dūsiu taw Gywastiės
ninką!" Apr. Jon. 2, 10. — "Dgi dabar Wai-
ti, pasilikit prie jo, jeib, kad jis bus apreikštas,
Drašumą turētumbim ir ne butumbim Gėdoje po
Atiū jo Arėjime." 1. Jono 2, 28. — "Pasilikit
Meileje. Jey mano Prisakymo laifot, tay
Meileje pasilikat; kai po aš sawo Tėwo Prisa-
kus laifau ir pasilikmi jo Meileje." Jono 15,
10. — "Jr laifajis jo Prisakymus pasilikit jame.
iš to išpažistam, jė mudyje pasilikanti, iš tōs
wafės, kuri jis mums dawēs." 1. Jono 3, 24. —
Kurš atitraufia ir ne pasilikit Mofle Kristaus,
Diewo ne tur." 2. Jono 9. — "Kaš sawo
nka prideda prie Zagrės ir atgaliōs žiur, tas n'iera
kās Diewo Karalytei." Luk. 9, 62.

Tangi ne gana pradėti, bet reik ir pabaigti. Ne
na ant tikrojo Kelio užstoti, bet reik tūmi ir keliuoti
jo Galą priėjus, šep ne galima jo Wieri atšiekti.
as Pong Jėzu pareiti ir i jo Meilę pasidūti, tai
Way gražus ir Dušią atgawingas Daiktas, ale dar
ang, beje tukstant Kartū gražesnis ale ir sunkesnis
tai, prie jo pasilikti iki Galo. Ka maczyjo Jeruza-
stiams žmonėms, kad jie Werbū Dienoj Ponui Jėzui
tešais išėje jė aukšciausies šlowino, kadangi jie tykoj
ternycioj prieš jė piktū Balsu šauke: "Nukryziawof,
Nukryziawof jė." "Jo Kraujas te pareit ant musū
ant musū Waiū." Ka maczyjo Judošini, Pono
Jėzaus Mofitiniu pastoti, kad jis jam ne pasiliko wier-
as. Jis taciau patš pasitardams nuėjo i amžingę
Wufą. Arba tą maczyjo Karaliui Saului, kad jis
uwo Bradzioje Diewo Malonę gawēs ir pilnas šwen-
tosės Dwasės pastojēs; juk jis ant Galo iš Malonės
špūlēs budams prie žnuaujancziōs Moteriskēs Pagal-
dōs jėštoti ir Diewo praštotas i sawo patiēs Karbą
ulti turėjo.

Dgi lyg tokiū Paweikslū mes ir sawo Dienosē

patirti gawam. Ak tai buvo triudnas ir Szirdi per-
imās Daiktas, matyti, kaip wiens šiprus šodžio Sa-
kytojis, kursai rodēs daugiems Kelrodziū statytas, i
Brangwyno Girtūklystę pasidawe ir iš Malonės iš-
pūle, arba ir kaip kūsai, kursai rodēs Angelū Diežu-
wjeis kalbėti mokās ir paš kuri žmones wis Lukstan-
czieis klydo, sawę per Wier pašaukštindams iš Umo
išėjo. Todėl minau Niekš te n'uzmiršt, kad reikta
prie sawo Wiešpatiēs žemumo Wiernybej ištriwoti,
šep ne maczyj, jė kada radēs arba prie jo priėjēs buti.
Tulašis mislyjas, kad jis kada Pono Jėzaus Malonę
ragawēs, buk jis jau tobulas ēšas ir buk jam toliaus
Niekš ne reikiant. Minau ne didziūkis, bet bijokis!
Ne tas kurs Kartą paš Jėzu parėjēs bus išganytas,
bet kurs Jėzujē ir jo Meileje pasilikēs, ir jo Dwasę
iki Galo sawyje palaišēs bey jo Pėdas iki i Amžiu
Amžius istojant pašėš.

Ne ant to reik labjaušey Budejimo ir Malbdōs.
Beje mums reik pasiprocewoti išganytais pastoti,
su Baime ir su Drebejimu. Reik sawēs, sawo
Walēs, sawo Pageidimū usšiginti, senąjį Adomą kas-
dienišku Gaileseziū ir Prisiwertimu nuskandinti: tay
galiausēy laimēsim. Amen.

Jonas Kryšostomus.

Musū krišczioniskose Kalendrose, beje ir tokiose,
kur šep tikt wieni Niekniekiet arba wienos Sztukos
surafytos yra, mes šale kožnōs Dienōs dar ypatiską
arba moteriską Wardą pristatyta randam. Ezion stow
Prarakū, Ewangelistū bey Apaštalu Wardai ant tūjū
Paminėjimo parafyti, o pagal Wardus anū Szwen-
tūjū jau iš seniausiojo krišczioniskosjo Gzieso Dau-
gumas Dienū per Metą wadinams yra. Ale ir wisi
fiti Wardai, kuriū didžiausji Štaitlu musū Škaičtytojei
ne pažysta, priklauso tokiems žmonėms, kurie Seno-
wēs Gziese del Diewo Karalytēs minētina Prafilnumą
bey garbingą Paminėjimą užšpelne yra. Apie tus
wisus gruntingay papasafoti norint, reiktu czielas dibeles
Knygas prirafyti, o Kelewis, šupay Wierdōs te turē-
dams, per ilgus Metus tokieis Aprafymais priektu.

Alie apie tokius žmones, kurie visiems Gziesams nau-
dingą Pamofinimą bey gražų Paveiklą mums palikę
yra, bent kartais ir šezcion reikia kalbėti. O toktai ir
šezdien nusiūda.

Šzale Dienos 27 tojo Januarijaus štow Kalendrose
Wardas Jono Krysofomo. O kas tasai buvo? —
Antiofioj, anam Azioj Mieste, kuriame jau Apaštala
Gziese trishezcionišks Surinkimas prasidėjo, užgime Jonas
nefuriems prakšniems ir garbingiems Gimdytojams.
Daugel dwašškos Sylas bey Pajėgds jam Wiešpatis
sutekęs buvo, furia jis Kudikti budams jau šwiesien
išreikšte. Užauges jis ypaczies tame wyriausyji sawo
Sgalejimą išreikšte, kad jis gražies, dawadningay, iš-
mintingay bey mandagteis Žodžieis kalbėti mokėjo.
Jis todel per didžiausyji Kalbetoji ano senajo Gzieso
laikomas yra. Jo Klausytojei, ji labay mylėdami ir
jo Kalbds širdingay pasimėgdami, jam todel tą gry-
kiškaj Wardą Krysofomus (tai yra ant musų Kal-
bds Aukšburnis) pridėjo, o taip jis pasłuy wisados
wadinams buvo ir dar yra.

Dwašškam Stonui priskreipęs bey prifigatowyjęs,
gyweno Krysofomus ilgą Gziesą mnyškay ir nūg
Trankimo šio Swieto atsitolines, bet pasłuy jis sawo
Gimtuwės Mieste Antiofioj Presbyterumi (tai esti
Senesnoju arba Žodi apsakancziu Kunigu pasłirtas bey
istatytas tape. Szitam Mieste prieš Wyriausybę pasi-
felęšis Maistās jam weif Progds oawe, didžesę Sylą
jo Kalbds parodyti. Antiofija stowėjo po Waldzia
Rymisonū Ciecoriaus Teodosijaus, kuri šitie jo Pa-
dūnai n'apfente. Šganytojaus Žodžio: „Dūfit Cie-
coriui, kas Ciecoriaus, ir Diemui, kas Diemo yra!“
n'atbodami pasikele Birgeliei prieš Wyriausybę, par-
plėpę Ciecoriaus didyji Abrozą ant Žemės, wilko taji
didi Apjūką išprowydami Miesto Ulycziomis aplinkuy,
stengēs prieš Mofėjimą Mofescziū ir išdarke bey ap-
gėdino Ciecoriaus Urėdininkus. Maistui nutykus wisi
Miesczionys nūlatay Baimės apimti tape. Nėsa jie
žinojo, Ciecoriui be Atškeršyimo nepasłifkent ir kad
Korawone už tokius Nusizengimus abejus tropyti lubė-
dowo, Kaltūjus bey Refaltūsus. Tyweikas Miesczioniū
todėl sawo Gywenimus prastojo ir pabėgo. Bet pirm
wisiū iš Miesto išbėgti bey pasłiepti šlubinos pagoniš-
kiejie Ppłozopai, tai yra šio Swieto Šhmintyše labay
iššimokine ir gudriey kalbėti makantieje Wyrai, kurie
Poną Kristu ir jo Swangėliją Nieku werte bey sawo
Gudrystemis Apjūkui padūti procewojos. Tie ant
sawo aukštūjū mokytojiskūjū Sostū sedėdami apie Twir-
tumą Apšiemime, apie Sylą bey wyriskaji Drasumą
gana kalbėti mokėdowo ir Pulkus wadžioti bey iš-
wadžioti liubėdowo. Kas prieš tus buvo trishezcioniš-
kasis Kunigelis Jonas Krysofomus! Taji jie wos jū
Pazwilgėjimo wertu te laike. Ale Ppłozopai Baimės

papildyti babėgo, o Krysofomus ant gywojo Dament
Wiešpaties nusitokėdams Mieste pasłifto. Jis parg
žmones del jū nešwankaus Pasielgimo, graudendetin
Prijwertimo ir taisyės ant Kelonės i Rymo W Gy
pas Ciecoriu, jeib jis tojo Kerštą nuramdytu ir šota
wone nūg Miesto nukreiptu. Žmones klause Rūz
stomui; Pulkais jie lyg twinte nutwino i Baznyan
ir Poną Diemą melde, kad jis Ciecoriaus Szirdien
Susimilimo palentku. Tay Krysofomus tarp W
atšradęs ir pasłitojės taip kalbėjo: „Jūs bijoties
tiškds Sudžios ir Ulyginimo už jusū Nusidėjū
jums taip labay bangu yra atšimenant, kolia
Korawone jusū Turta bey Garbę ogi ir Kunę
Gwaši dabar patropyti galėšenti. Ale kaip labay
anoj didzioj Dienoj drebėst, kad Swieto Sudas
dūs, kuriame amžinašis jusū Likimas patwirtintas
Kaip bangu jums tada bus po Akiū teištausids
giskds Sudžios, kad jums reikēs Mokundą dūti už
jusū Gywašti! Jūs wijaip wercziaties ir deda
Kerštą supykintojo Ciecoriaus nūg sawes atkreipti
dami; jūs paūžemindami ir pakarney Suderintojo
Užtarėjo jėštot — kaip jū daugiaus jums reiktu pr
woties Pakarnumu bey Griekū Apgailėjimu D
Malonę wēl igyti, kūrę jus sawo Griekais prap
esat!“ Niskalbams buvo Gelawimas šitds pag
denancziōs Kalbds; irgi kiecziausiomis Szirdimis
smegte įmego. Ale dar didesnis buvo Dziaugim
o Dėkingyste prieš Krysofomu powisam wierna
atwira, kaip šifai iš Rymo pargryžes apfate, kad
jo Uzmeldimo Ciecorus Miestui buvo atleides.

Metė 398 tape Krysofomus i Kunštantyn
pawadintas ir wyriausoji Wyšupu bey dwaššku
tėwju arba Patryarku pramintas. Gzion jis
Urėda wiernay pilnamoti noredams pradėjo aštrien
atwiray wijoki Netikumę bey Pasileidimą pabarti
koznyti. Tame Dalyke šifai labay prilgyo Jonui K
nytojui, nėsa graudendams, baujdams, Piktentybes
Akiū staidams jis ir Aukštūjus šio Swieto m
paczią ciecoriskaję Giminę bey jōs Namus, kur
Raskasnumas bey Šdykumas gyweno, ne paczied
Kur jis tikt apie nusidamuse Meteišybę girdėti ga
taje jis tūjaus sawo macningaje Kalba nutwer
swarbjeis Žodžieis išbare. Žmonū Pulkai iš to
kaip jam ne priešyjos, ant Šharimo jo Burnds
akšlay dabojo; kur Krysofomus Žodi pranėše,
wisados didele Kamša atšrado. Sakoma, kad kar
jam Mišig be laikant apie 10 Tufstancziū Klausy
prie jo susirinkę buwē. Ale ciecoriskūje Namūse
rabo jam ir Priešininkū bey Neprieteliū, o ypacz
jiji n'apfente Ciecorėne Gydošija, kadangi jis ir
ne pacziedyjęs buvo. Ta ne dawēsi i Pakaju,
ji išprowyjusti buvo, kad Krysofomus i fitą Ž

Darient i Armėnija iswarytas tape. Zion jis didžiausias
 pargus bey Apsunkinimus kentėdamas po feletą Metų
 bendrimės Žemės Apfalime Mete 407 pasimire. Wisas
 Gynenimas buwo Pasidawimas i Wiešpaties Walę,
 ir Motankiausiųs bey mylimjausiųs Pryžodis tas buwo:
 „Ką Wislab r'esie Diemas pašlowintas!“ — Ant
 naminėjimo hito Diewo Wyro — kaip jau sakyta —
 leną 27 tojo Januarijaus yra priskirta ir Kalendrose
 Wardu paženklinta. — w —

Kunzistorijos Prišaukimas.

Mūsų Karaliauciaus Karališkoi Kunzistorija yra
 prišaukima i mūsų Prowincą wisems Ewangeliškėm-
 ems išleidusi, kuri mes, kadangi jis swarbaus Išsi-
 manymo yra, ir jawo Prieteliams ant jų aiskėsnids
 žinids prišuncziam. Bet tasai yra hitais žodžiais
 arakšytas:

Prišaukimas

Draugšanariams ewangeliškųjų Parapijų
 Prusų Prowincės.

Per Numeri 7 Gizets-Sammlungū iš Meto 1874,
 kaip ir Numeryje 1097 ferwirtojo Stukio mūsų urė-
 škųjų žiniū (wofškykay: Amtliche Mittheilungen wadi-
 namū) iš Meto 1874 yra tas žtatymas apie Iš-
 liudijimo Grašymus personiškojo Stono bey apie
 Dawadą žitojimū i Wencziawonyštę, 9 taji Mercą šio
 Meto dūtatis, kursai nū 1. Aktoberio šio Meto i Ge-
 liawimā istoja, w siems i žiniā parėšes. Dageriopū
 klaidingū Išmanymū, kurius hitas žtatymas patirti
 gamės, mums Priežasties dūda, ant tujū Artolinimo
 Sutarime su wyriausijaje ewangeliškajje Baznytrote Ber-
 lyne sekanczius Dalhus apsakyti.

Pagal § 136 Dalies II. Tit. 1. žtatymū Knygū,
 wadinamū „Allgemeines Landrecht“ te galėjo tikray ir
 pilnay geliūjancziūs Wencziawonyštės Patwirtinimas
 tik per kunigišką Suwencziawojimā nusidūti, bet dabar
 per aną žtatymā birgeliskasis arba swietiskasis Wen-
 cziawonės Geliawims yra ant Pasiskymo po Akiū
 stoniškojo Urėdininko (Standesbeamten) ir po Akiū
 dwiejū Lindininkū guldytas, ogi ir koznas Britraufi-
 mas per Žemės Wyriausybę ant Pakriškryjimo pašlowės.

Iš to yra ta Mistis pašidariusi, buk tūmi Pa-
 kriškryjimai ir kunigiški Suwencziawojimai powisam
 atnešti esą, Baznyczia powisam i Paniekinimā padūta
 ir Krišto bey baznytiško Suwencziawojimo jau wisay
 Reikaks ne busės. Ale kaip tikray tai Tiesa yra, kad
 Karalyšte Krištui ir baznytiškamjam Suwencziawo-
 jimui ney jokids birgeliskos arba swietiskos Geliūnės
 ne priglaudžia, o ant abiejū toliaus ir ney jokids bir-

geliskos Teisybės ne guldo: taip klaidinga yra ana
 minėtoji Mistis.

Wiešpats Ciecorius Karalius stow ir dabar dar
 kaip stowėjęs wyriausioje Wietoje Waldymo ewangeliš-
 kosės Baznyczids, už tai, kas jei jei naudinga ir pride-
 ringa, wiernay rupidams, o jis ir ney jostam žta-
 tymui jawo Britarimā ne dūtu, kursai kriškėzioniskajei
 Nūbaznyšte arba Diewo Baimei jo Badonū Iškadės
 padaryti galėtu.

Ansai žtatymas nieku Budu n'isrodo ney jokią
 Neprietelnytę Karalyštės bey Karalyštės Waldzids prieš
 ewangeliškaję Baznyczią ir prieš jōs šwentūsius, pagal
 Raštą padarytūsius Dawadus, bet tik dėl Rowos su
 rymiskay katiliskaję Baznyczia tas yra per reikalingą
 laikytas, beje Karališkoi Žemės Waldzia yra hitą
 žtatymā Karalyštės Saimui idūdama aiskien ir tiesiog
 ištariusi:

„Karalyšte turinti širdingay welyti, tad koznas,
 „kursai i teisybiškay geliūjancziajā Wencziawonyštės
 „Draughytę istoja, tą Draughytę ir nūbazna Dwase
 „ir tikru Paswentinimu papildytu, kuriei baznytiš-
 „kasis Darimas ir su tūm suglaustieje žegnojimai
 „Išreiskimā ir Wersmę dūti turi.“

Tangi Karalyšte aname žtatyme nieko daugiaus
 ne norėjūti, kaip tik to, ant ko ji Teisybę tur, butent,
 kad Jaunikis bey Marti prie jōs, tai esti prie Kara-
 lyštės Urėdininko tą žtaramā dūtu, kad jūdu norincziū
 wencziawoniskay susidraugawoti, jeib ji, tai esti Kara-
 lyšte, Wencziawonę kaip pagal Teisybę geliūjanczią
 išpažinti galėtu, kostai dėl Naudos Teisybjū, dėl Fa-
 mylijū= bey Arwawimo Teisybjū aukšciausio Swar-
 bumo yra. Prie to Baznycziai pašliekt kaip buwus
 ta Teisybe ir Kaltybe, Diewo žegnonę ant Jaunikio
 bey Marczids išprašyti, jiendwiem jų Kaltybes kaip
 kriškėzioniskiemis Suwencziawotiemis po Akiū statyti ir
 jiems kaip po Diewo Akiū Bazadą ne persimainan-
 czids Wiernybės nuimti, iki Smertis jųs atskirės.
 Prywarta (baznytiškay) susiwencziawodintis arba
 Kubikius prie Krišto atnešti su hitu naujū žta-
 tymu pašliowusi. Ale tai, kas geriausia, juk Pry-
 warta niekados ne gal ištairyti, ogi jau ir iki šiol
 wiñ gwywieje Baznyczids Sqnariet ne dėl Prywartos,
 bet iš jawo parziū walnds Walės Baznyczids žegnonės
 jėškojo. Tai jie ir toliaus darns, ogi taip ir prie
 naujojo žtaisymo rasis Priežasties ir Szirdies Birra-
 ginimo, prie Baznyczids kreipis, Nusimanyme Wal-
 nybės, ale ir žautime to Reikalo, wisą kriškėzioniskaję
 Namū Stoną per Maldą bey diwiskaję žegnonę paš-
 swentindinti.

Karaliaucziuje, 3. Juniju 1874.

Karališkoi Kunzistorija.

Hohenfeldt.

Iš šito Prišautimo išpažįtam, kaip labai ne-
 cypioji Dvase, iš tamsojo Peklės Bedugnio pakiu-
 sioji, žime Gziese pašprocwoj ir nusilyja, ewangē-
 liškąją Baznyčią i Plentą išpuštyti. Nėsa mes matom,
 kaip Swiete ta Mislis prašiplatinusi, buk naujieje
 Įstatymai dėl Sumencziawojimū, dėl Primaldawimo
 naujey gimusių Rudikiū bey Pasimirsiujū dūtieje, tam
 eša dūti, idant baznytiškasis arba kunigiškasis Sumen-
 cziawojimas bey Pakriškėjimas powišam liautus ir
 kad šitoku Budu Kristaus Baznyčia abelnay suteš-
 fėtu. Iš to yra Diewo-nesibijantiems ir Kristaus
 Karalytę n'apfancziantiems didis nelabas Dziaug-
 smas pasidares, ale Kristū ir jo Karalytę mylintieje iš to
 tužijas. Taygi prieš šitą Mislį ir Įstatymū Įšmanymą
 yra mūsų Kunzistoriją sawo Prišautimą išleidusi.

Beje anie minėtieje naujieje Įstatymai tokie, kad nū
 pirmojo Aktoberio prasidedant kas ne norės ne priwalys
 pas Kunigą nuėjęs neį susišautintis arba meinaudintis,
 neį susiwencziawodintis. Kojnam dabar Wale bus lyg
 kaip n'išmintingieje Gwolyei be Maldos be Žegnonės
 i Wencziawonytę istoti, o kojnam ir Wale bus, sawo
 Rudiki be Kriškio ir be Žegnojimo palikti ir pagoni-
 škay užauginti. Karalytės Waldzia ir jōs Urėdi-
 ninkai apie tai toliaus Nieko nesirupis, o toks nepa-
 kriškėjimas ir n'įžegnotas, pagoniškas žmogus galės
 užaugęs budams ir i wisofius Karalytės Stonus ir
 Urėdus istoti. O lyg taipojau Karalytės Waldziai ir
 wiens Mierė bus, ar toks Pors baznytiškay sumen-
 cziawotas ar ne; taijei gana, kad Jauniktis bey Marti
 tikt birgeliskay suwestu arba stoniskajo Urėdininko i
 Wencziawonytės Raistus irrašytu.

Dgi mes ir ne galim užtylėti, kad pagal mūsų
 Mislį ypaczien didžiūse Miestūse daug tokiū rasis, kurie
 dabar jau ne dūšis neį susiwencziawotis, neį sawo
 Rudikius pakriškėti. Ale tai darys tikt tie, kurie sawo
 Szirdnyje jau seniey Pagonys buwę, ir kurie tikt dabar
 sawo Pagonystę išreikš. Tacziau tikrieje Kriškcionys,
 norint naujiems Įstatymams paklusnus budami sawo
 Wencziawonytės Derejimą swietiskamjam Urėdininkui
 primaldawę prie sawo Dužiū Kupintojo nuėję iš to
 išsiprašys Peržegnojimo Wardan trivienojo Diewo,
 o tie ir sawo šwiežiey gimusiųs Rudikius ir be
 Prywaridō sawo Bonui Jėzui atneš, idant tie per
 šwentąjį Kriškį jo Pašawinimu pastotu. Ale rasi
 bene ir bus geray, kad dabar Swiets nū Kristaus
 Karalytės cypstay širtis pradēs. Tacziau Pons Jėzus
 i'šlaiko sawo Baznyčią! K.

Wisofia Žinia.

— Antrašis šležingiškis Kirasterū Regimentū
 šwente šiose Dienose Bresliawoj dešimmeti
 Szwentę sawo Patekimo, ant kuriōs ir mūsų aukšta
 Kronprincas buwo, iš Brēmū parkeliawęs budam
 nukeliawęs. Kad jam czia dide Garbė išrodnta
 dide Grožybe bey Szlowė kelta tape, tai jau iš sawo
 iššimano ir ne priwalu, toktai dar ypaczien pasafō

— Putšdamo Mieste yra Pati rusiškojo Ciecoria
 Wasuntinio Dubril kas jin kaip — manding
 Diepto nuspriusdama — i Czera ipūlusi. Rods Czera
 ant tōs Wietōs ne gilus, o ana Žiupone ir tūjau
 buwo iš Wandens ištraukta, ale iš Įšgasczio ji at
 trąji Kytą jau buwo Lamons.

— Szpanijoje Kraujo Praliejimai wis dar ne
 liautis, bet rodos, kaip kad jie wis didyn einą. Szpa-
 nijōs Prezidentas Serranas buwo prieš Karlistū
 Gendroliu Konča iššuntęs. Iš Pradžios tam
 kaip rodēs, pašise, Karlistus pergalei. Kaip Ka-
 listai nū Festungōs Bilbao, kurę jie apgulę lais-
 turėjo atstoti, tai jau žinote. Bet dabar Gendroliu
 Konča, Festungą Estella iš Karlistū Rankū
 plėšti norėdams 28tąjį Junijū jās su sawo Wai-
 apniko. Ale Karlistai nū sawo Kalnū, ant kuriū
 stowėjo ir geray apšitaisę buwo, taip macniey grynė
 kad jū Neprietelieji pagal sawo pacziū Pašifaym
 800 Wyrū palikę atgal trauktis turėjo, ale ir patš Gen-
 drolius Konča czionay Kulkōs tropytas Smerti radō

Preke Karaliauczuje 4. Juliju.

Ant Turgaus Jamū menkay pareit. Kwiečiai 95—
 105 Sgr. Rugie 66—70 Sgr. Wiejie, bid., 54—56 Sgr.
 Wiejie, mai., 52—54 Sgr. Wwikos 35—40 Sgr. W
 putes 30—35 Sgr. Szjens 30—35 Sgr. Entn
 Szjandai 20—22½ Sgr. Entn. Swiektas 8—10 Sgr.
 Swara. Kiaušie 6—6½ Sgr. Mandelis.

A p s a k y m a i.

== Labay gražiū šwiežiū Silkiū Bosūse galit prie
 manęs pigiey gauti. ==

== Dgi aš ir Druskōs Swiestui turiu, tokiōs gražiōs
 tokiōs Jus dar ne bušite mate, ir pristulau tą czielūse Ža-
 kūse kaip ir Swarais priswertą už miernas Piekias. ==
 Tilžėje, Junijaus Mėnėšyje 1874.

H. G. Kröfer,

Wofkecziu Ulyczioj, kur pirma Schlewens buwo.